PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 13. septembrī *

Lieta T-191/04

MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, Diseldorfa (Vācija), ko pārstāv R. Kāse [*R. Kaase*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliards-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, —

* Tiesvedības valoda — angļu.

Tesco Stores Ltd, Česhanta [*Cheshunt*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv S. Maliničs [*S. Malynicz*], *barrister*,

par ITSB Apelāciju pirmās palātas 2004. gada 23. marta lēmumu (lieta R 486/2003-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp *MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG* un *Tesco Stores Ltd.*

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tīli [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czúcz*],
sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 27. maijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, un ITSB atbildes rakstus, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti, attiecīgi, 2004. gada 13. un 21. septembrī,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 30. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1998. gada 20. martā *MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG*, iepriekš — *METRO Cash & Carry GmbH* (turpmāk tekstā — "prasītāja"), Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir grafisks apzīmējums, kas attēlots šādi:

3 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 1999. gada 2. novembra *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 86/99.

4 2000. gada 28. janvārī *Tesco Stores Ltd* (turpmāk tekstā — "persona, kas iestājusies lietā"), pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu, iesniedza iebildumus pret

pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Iebildumi bija balstīti uz to, ka pastāv agrāka valsts vārdiska preču zīme "METRO" (reģistrācijas Nr. 1543011), kas reģistrēta Apvienotajā Karalistē 1993. gada 27. jūlijā un kuras reģistrācijas sākotnējā spēkā esamība izbeidzas 2000. gada 27. jūlijā.

5 Ar 2000. gada 13. jūnija vēstuli ITSB informēja personu, kas iestājusies lietā, ka tai tiek piešķirts četru mēnešu termiņš, lai iesniegtu faktus, pierādījumus un papildu argumentus, kurus tā uzskata par lietderīgiem savu iebildumu pamatošanai. Šai vēstulei pievienotajā informatīvajā paziņojumā ITSB darīja zināmu personai, kas iestājusies lietā, ka gadījumā, ja agrākās preču zīmes reģistrācijas spēkā esamības termiņš izbeigsies "datumā, kurā [būtu] jāiesniedz pierādījumi par agrākajām tiesībām" atbilstoši 20. noteikuma 2. punktam Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp., turpmāk tekstā — "īstenošanas regula"), personai, kas iestājusies lietā, ir jāiesniedz arī atjaunošanas apliecība vai līdzvērtīgs pierādījums vai, ja tāda nav, pierādījums par to, ka pieteikums par atjaunošanu ticis pienācīgi iesniegts kompetentajai iestādei. Četru mēnešu termiņš vēlāk tika pagarināts, un tas beidzās 2003. gada 13. martā.

6 Pierādījums par agrākās preču zīmes reģistrācijas atjaunošanu iepriekš minētajā termiņā netika iesniegts.

7 Ar 2003. gada 30. aprīļa vēstuli persona, kas iestājusies lietā, tika informēta par to, ka, tā kā tā nebija iesniegusi pierādījumu par savas reģistrācijas atjaunošanu, lēmums par iebildumiem tikšot pieņemts, pamatojoties uz pieejamajiem pierādījumiem.

8 Ar 2003. gada 12. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā — "Iebildumu nodaļas lēmums") Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, motivējot ar to, ka, lai gan tai tika pienācīgi izteikts lūgums, persona, kas iestājusies lietā, nebija iesniegusi pierādījumus par to, ka tās agrākās tiesības joprojām bija spēkā pēc 2000. gada 27. jūlija — datumā, kurā saskaņā ar personas, kas iestājusies lietā, iesniegtajiem dokumentiem, izbeidzās tās preču zīmes reģistrācijas spēkā esamības termiņš.

9 2003. gada 11. augustā persona, kas iestājusies lietā, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju ITSB.

10 Ar 2004. gada 23. maija lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju pirmā padome apmierināja apelācijas sūdzību. Tā uzskatīja, ka iebildumu iesniegšanas datumā un arī datumā, kurā bija lūgts iesniegt pierādījumus (2000. gada 13. jūnijs), agrākās tiesības joprojām bija spēkā un ka tādēļ persona, kas iestājusies lietā, nebija pierādījusi savas preču zīmes reģistrācijas atjaunošanu.

Lietas dalībnieku prasījumi

11 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par pieņemamu;

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— apmierināt prasītājas lūgumu atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

Par ITSB prasījumu pieņemamību

14 Attiecībā uz ITSB procesuālo nostāju ir jāatgādina — ja ITSB nav nepieciešamo tiesību rīkoties, lai iesniegtu apelācijas sūdzību par Apelāciju padomes lēmumu, tam, savukārt, arī nav pienākuma sistemātiski aizstāvēt katru apstrīdēto Apelāciju padomes lēmumu vai obligāti noraidīt jebkuru apelācijas sūdzību, kas iesniegta par šādu lēmumu [Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. jūnija spriedums lietā T-107/02 *GE Betz*/ITSB — *Atofina Chemicals* ("BIOMATE"), Krājums, II-1845. lpp., 34. punkts; 2005. gada 15. jūnija spriedums lietā T-186/04 *Spa Monopole*/ITSB — *Spaform* ("SPAFORM"), Krājums, II-2333. lpp., 20. punkts, un 2005. gada 25. oktobra spriedums lietā T-379/03 *Peek & Cloppenburg* ("Cloppenburg"), Krājums, II-4633. lpp., 22. punkts]. Nekas ITSB neliedz atbalstīt prasītāja prasījumu vai arī aprobežoties ar tā izlemšanas atstāšanu Pirmās instances tiesas ziņā, izvirzot visus argumentus, ko tas uzskata par atbilstošiem, lai jautājumu izskaidrotu Pirmās instances tiesai (iepriekš minētais spriedums lietā "BIOMATE", 36. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā "Cloppenburg", 22. punkts). Tomēr tas [ITSB] nedrīkst iesniegt prasījumus, lai atceltu vai grozītu Apelāciju padomes lēmumu jautājumā, kas nav izvirzīts prasības pieteikumā, vai izvirzīt pamatus, kas nav minēti prasības pieteikumā (iepriekš minētais spriedums lietā "Cloppenburg", 22. punkts; šajā sakarā skat. arī Tiesas 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-106/03 P *Vedial*/ITSB, Krājums, I-9573. lpp., 34. punkts).

15 No tā izriet, ka prasījumi, ar kuriem ITSB atbalsta prasītājas prasījumus par lēmuma atcelšanu, ir jāatzīst par pieņemamiem, jo šie prasījumi un to pamatošanai izvirzītie argumenti neatšķiras no prasītājas prasījumiem un izvirzītajiem pamatiem.

Par lietas būtību

A — *Lietas dalībnieku argumenti*

16 Pamatojot savus prasījumus par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, prasītāja izvirza tikai vienu pamatu. Tā uzsver, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Regulu Nr. 40/94, it īpaši tās 74. pantu, kā arī īstenošanas regulu, it īpaši tās 16. un 20. noteikumu. No šīm normām izriet, ka attiecīgais datums, kurā agrākajām tiesībām ir jābūt spēkā un kurā iebildumu iesniedzējam ir jāiesniedz pierādījums par minēto tiesību spēkā esamību, ir datums, kurā Iebildumu nodaļa pieņem lēmumu vai vismaz datums, kurā izbeidzas citu pierādījumu iesniegšanai noteiktais termiņš, un nevis datums, kurā iesniedz paziņojumu par iebildumiem.

17 Turklāt tā apgalvo, ka īstenošanas regulas 16. noteikuma *ratio legis* prasa, lai iebildumu iesniedzējam un Iebildumu nodaļai būtu iespēja pārbaudīt agrākās preču zīmes, uz ko atsaucas, iebilstot pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, spēkā esamību, tādēļ ka iebildumu pamatā var būt tikai spēkā esoša preču zīme. Iebildumu nodaļai saskaņā ar īstenošanas regulas 16. panta 3. punktu un 20. panta 2. punktu esot tiesības apturēt pierādījumu iesniegšanas termiņu, ja šie pierādījumi nav iesniegti kopā ar paziņojumu par iebildumiem.

18 Tāpat prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā konstatētais, saskaņā ar ko Iebildumu nodaļa nevar, pirmkārt, ņemt vērā agrākās preču zīmes tiesību spēkā esamības izbeigšanos, kas notikusi, pirms tā pieņem lēmumu par iebildumiem, un, otrkārt, pieprasīt pierādījumu par agrākās preču zīmes atjaunošanu, esot pretrunā Regulas Nr. 40/94 un īstenošanas regulas normām, kā arī ar relatīvu atteikuma pamatojumu izvērtēšanas vispārējo jēgu.

19 ITSB atbalsta prasītājas argumentāciju. Tas it īpaši norāda, ka apstrīdētais lēmums nav saderīgs ar tā iekšējām vadlīnijām, kas regulē iebildumu procesu un kuras paredz, ka "lietas materiālu papildināšanai noteiktajā četru mēnešu termiņā iebildumu iesniedzējam ir jāiesniedz pierādījums, ka preču zīme(s), uz kuru(ām) tas balstās, joprojām ir spēkā. Ja nav pierādījuma par atjaunošanu, agrākā reģistrācija netiek ņemta vērā [..] vai iebildums tiek noraidīts, motivējot ar to, ka tas nav pamatots. Tomēr, lai novērstu to, ka Iebildumu nodaļa pieņem lēmumu, pamatojoties uz iebildumiem, kas balstās uz agrāku reģistrāciju, kura nav tikusi atjaunota, ja pienācīgi pierādīta reģistrācija izbeidzas pēc četru mēnešu termiņa beigām un pirms lēmuma pieņemšanas brīža, pārbaudītājam ir jāpieprasa, lai iebildumu iesniedzējs iesniedz pierādījumu par reģistrācijas atjaunošanu, neraugoties uz to, vai reģistrācijas pieteicējs ceļ vai neceļ iebildumus".

20 Persona, kas iestājusies lietā, pamatojot savu pozīciju, saskaņā ar kuru Apelāciju padome ir pareizi piemērojusi Regulas Nr. 40/94 un īstenošanas regulas normas, izvirza sešus argumentus.

21 Pirmkārt, tā norāda, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punktā drīzāk ir lietota tagadnes laika ("iebilst"), nevis nākotnes laika forma. Tāpat minētās regulas 8. panta 2. punkta redakcijā ir lietota pagātnes laika forma ("reģistrētās preču zīmes"). Tā uzskata, ka, aplūkojot šīs abas normas kopsakarā, ir skaidrs, ka noteicošais ir iebildumu iesniegšanas datums. Līdz ar to Regulas Nr. 40/94 8. pantā nav nevienas normas, kas iebildumu iesniedzējam uzliktu pienākumu saglabāt šo agrākās preču zīmes īpašnieka statusu vai pierādīt, ka viņš ir saglabājis šo statusu pēc iebildumu iesniegšanas termiņa.

22 Otrkārt, persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka vienīgais Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktā paredzētais nosacījums ir tas, ka iebildumu iesniegšana ir motivējama ar to, ka preču zīmes reģistrācija būtu noraidāma saskaņā ar minētās regulas 8. pantu. Tā norāda, ka šī prasība arī ir izteikta tagadnes laika formā. Turklāt tiek prasīts, lai iebildumu iesniedzējs tostarp būtu minētās regulas 8. panta 2. punktā norādīto agrāko preču zīmju īpašnieks. Arī šajā normā ir lietota tagadnes laika forma. Tādējādi tā secina, ka iebildumu iesniedzējam nav uzlikts nekāds pienākums pierādīt, ka tas saglabās īpašnieka statusu līdz nākotnē nenoteiktam datumam, kas iestāsies pēc iebildumu iesniegšanas termiņa. Tā uzskata, ka minētās regulas 42. panta 3. punkts apstiprina šo slēdzienu, prasot, lai iebildumu iesniedzējs konkretizē pamatojumu, uz ko balstīti iebildumi, un atkal tiek lietota tagadnes laika forma. Persona, kas iestājusies lietā, turklāt apstiprina, ka iebildumu iesniedzējam ir jānorāda šajā datumā eksistējošs pamatojums, uz kuru var atsaukties, iebilstot pret pieteikto preču zīmi. Neviens iebildumu iesniedzējs ar pārliecību nevarētu pat norādīt, kāda varētu būt situācija nākotnē nenoteiktā datumā, kas iestātos pēc iebildumu termiņa. Katrā gadījumā tas būtu pretrunā Regulas Nr. 40/94 42. panta 3. punkta formulējumam.

23 Treškārt, persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka īstenošanas regulas 15. un 16. noteikumā vispār netiek aplūkota prasītājas izvirzītā tēze, ka agrākās preču zīmes spēkā esamība ir jāpierāda datumā, kad Iebildumu nodaļa pieņem savu lēmumu pēc būtības. Tā apgalvo — fakts, ka likumdevēji ir pieņēmuši tik detalizētas normas, pat nekonkretizējot, ka iebildumu iesniedzējam ir jāpierāda, ka viņa tiesības pastāvēs pēc iebildumu iesniegšanas termiņa, ir jāinterpretē kā tāds, kas norāda, ka likumdevējam nav bijis nodoma pieprasīt šādu pierādījumu atbilstoši principam *expressio unius est exclusio alterius*. Persona, kas iestājusies lietā, turklāt atgādina, ka attiecīgās normas ir izteiktas tagadnes vai pagātnes laika formā.

24 Tāpat tā atsaucas uz īstenošanas regulas 15. noteikuma 2. punkta c) apakšpunkta i) daļu, kas paredz, ka, "ja iebildumus ceļ agrākās zīmes vai agrāko tiesību īpašnieks, [paziņojumam par iebildumiem jāietver] norāde par to, ka viņš ir šādas zīmes vai tiesību īpašnieks". Tādējādi tā secina, ka vienīgais apstāklis, kas ir jāpierāda saskaņā ar šo normu, ir tas, ka iebildumu iesniedzējs ir agrākās preču zīmes īpašnieks datumā, kurā iesniegti iebildumi.

25 Ceturtkārt, persona, kas iestājusies lietā, atgādina, ka tiesiskās drošības obligātais raksturs nosaka, ka Kopienu tiesību aktiem ir jāļauj ieinteresētajām personām precīzi zināt to pienākumu apjomu, kurus tās viņiem uzliek (Tiesas 1998. gada 1. oktobra spriedums lietā C-233/96 Dānija/Komisija, *Recueil*, I-5759. lpp., 38. punkts). Tā uzsver, ka prasītājas piedāvātais risinājums, proti — datums, kurā ITSB vērtē agrākās preču zīmes spēkā esamību, ir datums, kurā tas pieņem savu lēmumu par iebildumiem — balstīts uz patvaļīgu un neskaidru pamatu. Tā apgalvo, ka pagarinātu procesu iespējamība ikvienam iebildumu iesniedzējam izvirzītu prasību uzminēt iespējamo datumu, kurā tiktu pieņemts lēmums pēc būtības, vai nepārtraukti sniegt agrākās preču zīmes aktuālo pierādījumu.

26 Piektkārt, persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka pieprasīt, lai iebildumu iesniedzējs pierāda, ka agrākā preču zīme turpina pastāvēt vai ir spēkā pēc iebildumu iesniegšanas termiņa, būtu pretrunā Kopienu tiesību principam — atpakaļejoša spēka neesamības principam.

27 Tā paskaidro, ka iebildumu iesniegšanas datumā — 2000. gada 28. janvārī — tai tika nosūtīts dokuments, ar ko tika atļauts vēlāk iesniegt reģistrācijas [apliecības] kopiju. Tā esot iesniegusi agrākās preču zīmes reģistrācijas apliecības kopiju 2000. gada 24. februārī. Sava atbildes raksta 18. punktā tā apgalvo, ka minētā reģistrācijas [apliecība] pierādīja, ka preču zīme bija spēkā līdz 2003. gada 27. jūlijam, proti, līdz iebildumu iesniegšanas termiņa beigām. 2000. gada 13. jūnijā ITSB to esot rakstveidā informējis par procesa sacīkstes daļas sākumu un lūdzis tai iesniegt faktus, pierādījumus un apsvērumus savu argumentu pamatojumam. Persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka, ja, kā to apgalvo prasītāja, ar šo vēstuli tai pieprasīja sniegt pierādījumu par reģistrācijas atjaunošanu, ko tā jau bija iesniegusi iebildumu iesniegšanas termiņā, šādai prasībai būtu atpakaļejošs spēks un, attiecīgi, tā būtu nepieņemama.

28 Visbeidzot, sestkārt, persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka arī Regulas Nr. 40/94 74. pants nepadara pieņemamu prasītājas tēzi. Tā uzskata, ka šī panta mērķis atbilst tā virsrakstam, proti, noteikt apjomu, kādā ITSB pārbauda faktus pēc

savas iniciatīvas. Tādēļ tā noliedz, ka šī norma noteic, ka iebildumu iesniedzējam ir pienākums pierādīt ITSB, ka preču zīme turpina pastāvēt un būt spēkā līdz datumam, kurā Iebildumu nodaļa pieņem lēmumu.

B — *Pirmās instances tiesas vērtējums*

29 Prasītāja, kuru atbalsta ITSB, būtībā kritiski vērtē divus apgalvojumus, kas minēti apstrīdētajā lēmumā. Pirmkārt, Apelāciju padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka preču zīmes, ar ko tika pamatoti iebildumi, reģistrācijas izbeigšanās neesot ļāvusi Iebildumu nodaļai ar atpakaļejošu spēku grozīt iebildumu iesniedzēja statusu un noraidīt iebildumus. Otrkārt, tā esot kļūdījusies, uzskatot, ka iebildumu iesniedzējam ir pienākums vienu reizi izklāstīt visus savu iebildumu pamatojumus un ka tādēļ ne Iebildumu nodaļai, ne Apelāciju padomēm nav tiesību procesā pieprasīt vēlākus pierādījumus par tās preču zīmes spēkā esamību, ar kuru ir pamatoti iebildumi. Šie apgalvojumi būtu pretrunā Regulas Nr. 40/94 un īstenošanas regulas vispārējai jēgai, jo tie liktu Iebildumu nodaļai konstatēt konfliktu starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi, kuras aizsardzības termiņš ir beidzies.

30 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru preču zīmes pamata funkcija ir garantēt patērētājam vai gala izmantotājam ar preču zīmi aptvertās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot viņam šo preci vai pakalpojumu atšķirt no precēm vai pakalpojumiem ar citādu izcelsmi, nesajaucot tos (Tiesas 1978. gada 23. maija spriedums lietā 102/77 *Hoffmann-La Roche, Recueil*, 1139. lpp., 7. punkts; 2004. gada 29. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-456/01 P un C-457/01 P *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 48. punkts, un 2004. gada 16. septembra spriedums lietā C-329/02 P *SAT.1*/ITSB, Krājums, I-8317. lpp., 23. punkts). Nav tādu vispārējas nozīmes interešu, lai piešķirtu pilnīgu Regulā Nr. 40/94 paredzēto aizsardzību preču zīmei, kura neveic savu pamata funkciju (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Henkel*/ITSB, 48. punkts).

31 Regulas Nr. 40/94 8. un 42. panta un īstenošanas regulas 15., 16. un 20. noteikuma par relatīvajiem atteikuma pamatojumiem un iebildumu procesu galvenais mērķis ir nodrošināt, lai agrākā preču zīme varētu saglabāt savu izcelsmes identifikācijas funkciju, paredzot iespēju noraidīt tādas jaunas preču zīmes reģistrāciju, kas būtu konfliktā ar agrāko preču zīmi tādēļ, ka pastāv to sajaukšanas iespēja.

32 Šāda konflikta iespēja ir jāapsver no divu aspektu viedokļa. No vienas puses, saistībā ar minēto normu materiālās jēgas (*ratione materiae*) piemērošanas jomu, ir nepieciešams, lai starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi un starp precēm vai pakalpojumiem, ko aptver abas preču zīmes, pastāvētu identitāte vai līdzība, kas varētu izraisīt abu apzīmējumu sajaukšanu. No otras puses, saistībā ar minēto normu piemērojamību laikā (*ratione temporis*) šīm abām preču zīmēm jābūt līdzās pastāvējušām noteiktā laika periodā. Agrākās preču zīmes funkciju identificēt izcelsmi nevar apdraudēt cita preču zīme, kas ir reģistrēta tikai pēc agrākās preču zīmes reģistrācijas izbeigšanās. Nevar rasties nekāds konflikts, ja nav perioda, kurā ir līdzās pastāvējušas abas preču zīmes.

33 Tādēļ Pirmās instances tiesa konstatē, ka apstrīdētajā lēmumā ietvertajā apgalvojumā, saskaņā ar ko "nav nekā, kas ļauj Iebildumu nodaļai ar atpakaļejošu spēku grozīt iebildumu iesniedzēja statusu tikai tāpēc, ka iebildumu procesa laikā [..] izbeidzas valsts reģistrācija", nav ņemts vērā apstāklis, ka nevar rasties nekāds konflikts starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi, kuras reģistrācija šajā periodā izbeidzas, ievērojot, ka pieteikto preču zīmi var reģistrēt tikai pēc iebildumu procesa beigām. Līdz ar to aizsardzība, ko Apelāciju padome piešķīra agrākajai preču zīmei, nav attaisnojama ar preču zīmes pamata funkcijas aizsardzību un ir pretrunā normu, kuras regulē relatīvu atteikuma pamatojumu vērtēšanu un iebildumu procesu, garam un jēgai.

34 Turklāt prasītāja un ITSB pamatoti norāda, ka Iebildumu nodaļai un Apelāciju padomēm ir jāņem vērā apstākļu izmaiņas, kas notiek laikā starp iebildumu iesniegšanu un lēmuma pieņemšanu par iebildumiem un kuras izriet no pierādījumiem, ko iesnieguši lietas dalībnieki, atbildot uz ITSB lūgumu sniegt informāciju.

35 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Pirmās instances tiesa savā 2003. gada 23. septembra spriedumā lietā T-308/01 *Henkel*/ITSB — *LHS* (*UK*) ("KLEENCARE") (*Recueil*, II-3253. lpp., 26. punkts) nosprieda, ka, no jauna izvērtējot Iebildumu nodaļas lēmumus, ko Apelāciju padomes veic saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 61. panta 1. punktu, apelācijas iznākums ir atkarīgs no jautājuma par to, vai brīdī, kad tiek izskatīta apelācijas sūdzība, likumīgi var vai nevar pieņemt jaunu lēmumu ar tādu pašu rezolutīvo daļu kā lēmumam, par ko iesniegta apelācijas sūdzība.

36 Veicot šo atkārtoto izvērtēšanu, ITSB Apelāciju padomes darbojas tās instances kompetences jomā, kura ir pieņēmusi lēmumu, par ko iesniegta apelācijas sūdzība, vai nodod lietu atpakaļ šai instancei (iepriekš 35. punktā minētais spriedums lietā "KLEENCARE", 24. punkts). Līdz ar to ir jākonstatē, ka ar šo judikatūru iedibinātais princips ir piemērojams attiecībā uz izvērtēšanu, ko veic Iebildumu nodaļa tādējādi, ka ne šī nodaļa, ne Apelāciju padomes nevarētu pieņemt lēmumu, kas būtu prettiesisks brīdī, kad tās lemj, pamatojoties uz pierādījumiem, kurus lietas dalībnieki iesnieguši procesā šajā instancē.

37 Tomēr persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā ir pamatoti konstatēts, ka iebildumu iesniedzējam, pamatojot savus iebildumus, ir vienu reizi un pilnīgi jāizklāsta pamatojumi un pierādījumi. Iebildumu nodaļa nevarētu balstīties uz to, ka nav iesniegti pierādījumi par agrākās preču zīmes [reģistrācijas] atjaunošanu tādēļ, ka tās lūgums sniegt informāciju par reģistrācijas atjaunošanu nebija pamatots ne ar vienu Regulas Nr. 40/94 vai īstenošanas regulas normu.

38 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka no iepriekš 30. punktā minētās judikatūras izriet, ka Regulas Nr. 40/94 un īstenošanas regulas normas ir jāinterpretē preču zīmes pamata funkciju kontekstā. Tāpat, lai varētu izvērtēt, vai agrākā preču zīme var zaudēt savu izcelsmes identifikācijas funkciju tādēļ, ka zināmu laiku ir pastāvējusi līdzās ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, ar kuru to varētu sajaukt, ITSB ir jāzina agrākās preču zīmes reģistrācijas spēkā esamības ilgums.

39 Tiesības lūgt iebildumu iesniedzējam sniegt informāciju šajā sakarā var izsecināt no Regulas Nr. 40/94 un īstenošanas regulas normām. Tāpat saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 76. pantu ITSB katrā tajā notiekošajā procesā var lūgt sniegt informāciju un iesniegt dokumentus, it īpaši tādus, kas nepieciešami, lai izlemtu par iebildumiem. Visbeidzot, no īstenošanas regulas 16. un 20. noteikuma, aplūkotiem kopsakarā, izriet, ka ITSB var lūgt iebildumu iesniedzēju iesniegt faktus, pierādījumus un apsvērumus, tostarp agrākās preču zīmes reģistrācijas apliecību, kas nav ietverta paziņojumā par iebildumiem.

40 Persona, kas iestājusies lietā, savukārt uzskata, ka iebildumu iesniedzējam nevar uzlikt pienākumu pierādīt, ka tas saglabās agrākās preču zīmes īpašnieka statusu līdz nenoteiktam datumam, kas iestātos pēc iebildumu iesniegšanas termiņa.

41 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka persona, kas iestājusies lietā, aprobežojas ar to, ka savā pirmajā, otrajā, trešajā un sestajā argumentā apgalvo, ka šāds pienākums iebildumu procesā neizriet ne no Regulas Nr. 40/94 8., 42. un 74. panta, ne no īstenošanas regulas 15. un 16. noteikuma. Tā neizvirza nevienu argumentu, kas noliegtu, ka Regulas Nr. 40/94 76. pants vai īstenošanas regulas 16. un 20. noteikums, aplūkoti kopsakarā, piešķirtu ITSB tiesības lūgt iebildumu iesniedzējam pierādīt preču zīmes reģistrācijas atjaunošanu pēc tās izbeigšanās gadījumā, ja tas notiek pēc datuma, kurā iesniegts paziņojums par iebildumiem. Turklāt tās argumenti šajā sakarā ir

atvasināti no interpretācijas, kas balstīta uz darbības vārdu laiku formām, kuras lietotas minēto regulu, aplūkotu atsevišķi, normās un nekādi neattiecas uz principiem, kas ir relatīvu atteikuma pamatojumu un iebildumu procesa pamatā.

42 Tāpat ir jāatzīmē, ka tās argumentācija izriet no konkrētās lietas faktisko apstākļu konteksta. Laikā, kad izbeidzās informācijas iesniegšanas termiņš (2003. gada 13. marts) vai pat Iebildumu nodaļas sākotnēji noteiktajā termiņā (2000. gada 13. oktobris), agrākās preču zīmes reģistrācijas spēkā esamība nebija atkarīga no kāda nākotnes apstākļa, bet no tā, vai persona, kas iestājusies lietā, bija atjaunojusi savas preču zīmes reģistrāciju, kuras spēkā esamības sākotnējais termiņš beidzās 2000. gada 27. jūlijā, kas tādējādi ir lūgums iesniegt pierādījumu par pagātnes notikumu. Līdz ar to Pirmās instances tiesa uzskata, ka lūgums sniegt informāciju neattiecās uz preču zīmes spēkā esamību nākotnē nenoteiktā laikā, pretēji personas, kas iestājusies lietā, apgalvotajam.

43 Ar savu ceturto argumentu persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka fakts, ka iebildumu iesniedzējs nevarot zināt, vai pierādījums par agrākās preču zīmes reģistrācijas atjaunošanu viņam jāiesniedz pašam pēc savas iniciatīvas, nepārtraukti vai arī pēc ITSB aicinājuma, var radīt tiesisko nedrošību. Prasība sniegt pierādījumu attiecībā uz agrākās preču zīmes reģistrācijas spēkā esamību tādējādi pieļautu, ka iebildumu iesniedzējs uzmin datumu, kurā pieņems lēmumu par iebildumiem.

44 Šo argumentu vēl jo vairāk nevar pieņemt. Faktiski no Iebildumu nodaļas lēmuma nekādi neizriet, ka ITSB pieprasītu, lai iebildumu iesniedzējs nepārtraukti, nesaņemot ITSB lūgumu sniegt informāciju, sniedz pierādījumus par atjaunošanu. Vēl jo vairāk šāds pienākums neizriet no procesuālajiem dokumentiem, ko iesniegusi prasītāja un ITSB. Faktiski ITSB direktīvās attiecībā uz iebildumiem skaidri minēts pretēja rakstura apgalvojums, proti, ka "pārbaudītājam jālūdz iebildumu iesniedzējam sniegt pierādījumu par reģistrācijas atjaunošanu".

45 Saistībā ar personas, kas iestājusies lietā, piekto argumentu, saskaņā ar ko, atzīstot tiesības lūgt informāciju par agrākās preču zīmes reģistrācijas atjaunošanu, nonāktu pretrunā atpakaļejoša spēka neesamības principam, ir jāprecizē, ka tā, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, atzina, ka savas atbildes 18. punktā bija kļūdaini norādījusi, ka agrākās preču zīmes reģistrācija, pamatojoties uz Iebildumu nodaļai iesniegtajiem dokumentiem, esot bijusi spēkā līdz 2003. gada 27. jūlijam, faktiski pareizais datums ir 2000. gada 27. jūlijs.

46 Ievērojot visu iepriekš minēto, Pirmās instances tiesa konstatē, ka Apelāciju padome kļūdaini uzskatīja, pirmkārt, ka Iebildumu nodaļa nevar ņemt vērā agrākās preču zīmes reģistrācijas spēkā esamības izbeigšanos, pirms tā pieņem lēmumu par iebildumiem, un otrkārt, ka Iebildumu nodaļa nebija tiesīga lūgt sniegt informāciju par agrākās preču zīmes reģistrācijas atjaunošanu pēc sākotnējās pierādījumu iesniegšanas. Šādi Apelāciju padome interpretēja Regulas Nr. 40/94 un īstenošanas regulas normas, kas regulē relatīvu atteikuma pamatojumu vērtēšanu un iebildumu procesu, pretēji šo normu pamatā esošajiem principiem un it īpaši pārkāpa Regulas Nr. 40/94 76. pantu un īstenošanas regulas 20. noteikumu.

47 No tā izriet, ka prasītājas izvirzītais vienīgais pamats ir jāapmierina un ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, jo apstrīdētais lēmums ir atcelts, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem. Tā kā personai, kas iestājusies lietā, spriedums ir nelabvēlīgs, tā sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2004. gada 23. marta lēmumu (lieta R 486/2003-1);**

2) **ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus;**

3) **persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Jaeger Tiili Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 13. septembrī.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

M. Jaeger